

Ordføreren: Med Hensyn til den sidste Feil, som den høitærede Minister paapegede, skal jeg naturligvis paa hans Ord være villig til at troe, at den er tilstebe. Jeg har ikke selv regnet efter, da jeg havde god Grund til at troe, at den ærede Forslagsstiller havde regnet rigtigt; men det var jo tænkeligt, at det var en fin Opmærksomhed fra Forslagsstillerens Side mod det andet Thing, og at han med Villie har gjort en lille Regnefeil, for at Folkethinget kunde faae Dpreisning ved at faae Veilighed til at rette en lille Regnefeil i Finantsloven, som den kom fra os, ligesom vi have gjort i Finantsloven, som den kom fra dem, men herved skal jeg ikke videre opholde mig. I det Hele taget er jeg i Grundtanken aldeles enig med det ærede Mindretal. Det er blot af de Hensyn, som jeg tidligere iasten har gjort gjældende, at jeg har sluttet mig til Fleertallet; men hvis Sagen nu forelaa fra først af, vilde jeg have sluttet mig til Mindretallet. Den Fortolkning, som den høitærede Minister gav af Anmærkningen under § 5, vil, naar man seer nære til, neppe vise sig meget holdbar. Anmærkningen begynder med: „I Henhold til Lov af 3die Marts 1860 holdes Reservecfondens Tilgodehavende osv.“, men efter disse Ord troer jeg, at man maa vente sig et ganske andet Indhold af den ansførte Lov end det, den virkelig har. Jeg har seet denne Lov igjennem 1, 2 og 3 Gange og har ikke fundet Noget, i Henhold til hvilket man kunde gjøre en saadan Indstilling. Jeg er tværtimod kommen til det Resultat, at Anmærkningen burde have begyndt med „Tvertimod“ eller „Iagtet“, men ikke med „I Henhold til“. Hvad det angaaer, at der i Anmærkningen staaer, at Reservecfondens Tilgodehavende skal „holdes disponibelt til Udgangen af Finantsaaret 1861—62“, skal jeg indbrømme, at man i skjodesløs, daglig Tale meget godt kan udtrykke sig paa en saadan Maade, men Lovsproget bør udtrykke sig saaledes, at Tanken ikke blot kan forstaaes, men at den ikke kan misforstaaes. Jeg kan derfor ikke indbrømme, at det er en ubetimelig Purisme, naar man søger at gjøre Lovsproget correct og bestemt. Der er flere, der have troet, at Meningen nærmest maatte være den, at Reservec-

fondens Tilgodehavende skulde vedblive at holdes disponibelt indtil Udgangen af Finantsaaret 1861—62. Vi have derfor søgt Oplysning om, hvorledes disse Ord skulde forstaaes, og en saadan Oplysning have vi ikke blot faaet af den høitærede Minister, men vi have ogsaa andetsteds fra sikret os en authentisk Fortolkning af disse Ord. Det har da vist sig, at Meningen skal være, at der skulde sørges for, at Tilgodehavendet var disponibelt ved Udgangen af Finantsaaret 1861—62. Da den høitærede Minister opfatter Ordene saaledes, er Anmærkningen jo aldeles udfylgig, og der er ikke det Mindste at risikere ved den, men jeg troer ikke, at det paa nogen Maade kan kaldes godt Lovsprog. Naar der under Lit. c staaer: „Rente af 293,000 Rb. forventet Overflud ved Kassebeholdningens Opgjørelse den 31te Marts 1861, der bliver at overføre til Reservecfondens“, er jeg af samme Mening, som den høitærede Minister. Jeg har nemlig ved at gjennemgaae de trykte Anmærkninger til de foregaaende Finantslove seet, at det forholder sig saaledes, at naar til en vis Tid af Aaret Mellemværendet er opgjort mellem Totalkassebeholdningen og Reservecfondens, anvendes Overfludet til for Reservecfondens Regning at indløse Effecter, der opføres under Kongerigets særlige Activer, saa at de efter den 11te December faldende Renter heraf først komme Reservecfondens tilgode i næste Finantslov. I denne Henseende er jeg altsaa enig med den høitærede Minister, men ikke med det ærede Mindretal, med hvilket jeg iøvrigt sympathiserer i dette Tilfælde i Almindelighed taget. Med Hensyn til b „Rente af Tilgodehavende hos Totalkassebeholdningen“ forholder det sig anderledes. Der har ikke tidligere været og ikke kunnet være paa Finantsloven nogen Post af denne Beskaffenhed. Jeg skal ikke videre indlade mig paa at udvikle denne, da den let kunde vække ubehagelige Mindre; men jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at den er kommen ind paa Grund af de Transactioner, der have været saa meget omtalte. Det er nemlig det Beløb, der er udlaaant til Totalkassebeholdningen mod 4 pCt., hvad man mindre correct har kaldet, at det var forblevet indestaaende der. Grunden, hvor-